

“Waarover men niet spreekt” !

Het gebeurt niet vaak dat we getuige kunnen zijn van de publicatie van een belangrijk boek. Meestal beseffen enkelen dat pas jaren nadien, als het gepubliceerde op zo veel succes kon bogen dat niemand nog kan ontkennen dat het onmiskenbaar een meesterwerk betrof.

“Waarover men niet spreekt”, het nieuwe boek van Wim van Rooy is zo een uitzonderlijk belangrijk meesterwerk dat de blindheid, de lafheid en de cognitieve dissonantie van de politiek correcte en academische intellectuele elite als onaanvaardbaar en cultuur-vernietigend ontmaskert.

“Waarover men niet spreekt” is niet alleen een Eye-opener maar een toekomstige referentie in wetenschappelijk verantwoorde islamanalyse en islamkritiek. Dit werk is zonder meer baanbrekend voor het Nederlands taalgebied.

Buiten vertalingen van voornamelijk Engelstalige werken gingen het voorbije decennium weinigen Wim van Rooy als auteur op zulke meesterlijke manier vooraf. Er was de Nederlander Peter Bontenius met zijn historisch overzicht en jihaddossier “Vrucht van de boom” in 2011; de Vlaming dr. Koenraad Elst met “Het boek bij het boek” (recensies over islam en koran) in 2009; Eildert Mulder en Thomas Milo in 2009 met hun “De omstreden bronnen van de islam”; Prof. dr. Hans Jansen met “Islam voor varkens apen, ezels en andere beesten in 2008 en

een reeks andere auteurs van even verdienstelijke doch minder omvangrijke werken die kritiek durfden leveren op de islam en het theocratisch imperialisme van de islamofascisten en hun westerse collaborateurs.

“Waarover men niet spreekt” is echter van een andere, grotere en meer diepgaande orde. Het is een wetenschappelijk enorm sterk onderbouwd, argumentorisch als een op de formele logica afgestelde atoomklok, stevig ingebonden referentiewerk. Een hardcover kanjer van 644 pagina's, met een ingebouwde bladwijzer uit rode zijde en een beknopte bibliografie om muisstil bij te worden.

Niemand, christen noch atheïst of agnost, van uit welk deel van het politieke spectrum ook, zal hier na de eerste publicatie van “Waarover men niet spreekt” ooit nog kunnen zeggen “Ich habe es nicht gewusst” zonder het schaamrood op de wangen te krijgen.

Islam is helemaal geen godsdienst, evenmin als dat een glas petroleum met een toegevoegde scheut water een glas water zou kunnen zijn. Het is een glas uiterst schadelijk ideologisch gif dat zich ten onrechte wist te handhaven door uiterst hypocriet beroep te doen op religieuze claims maar in feite alleen hersenspoeling, intimidatie, migratie, brutale censuur, dreiging met geweld en effectieve oorlogsvoering aanwendde om zich te handhaven en zichzelf op te leggen aan anderen, de

onderworpen kafir.

Wim van Rooy is de Robert Spencer van de Nederlanden. Wetenschappelijk onderlegd, gezaghebbend, meedogenloos objectief en noodzakelijkerwijze kritisch. Vlaanderen is bezig met de rug te rechten. De intellectuele reus Wim van Rooy deed dat al. Nu wij allemaal ook nog.

Mag in geen enkele huisbibliotheek ontbreken. (ISBN 978-94-92161-03-1) Bestellen kan [hier](#). De 2° druk zal volgens uitgever Tom Zwitter weldra ook alweer uitverkocht zijn.